

Setembre cultural | | Actualitzat el 24/02/2017 a les 12:19

'?Sense Sostre', fer visibles els invisibles

Aquest dilluns 27 de febrer arrenca una campanya de micromecenatge per finançar la pel·lícula 'Sense Sostre' | El film, dels directors Xesc Cabot i Pep Garrido, té el suport de la Fundació Arrels i pretén visibilitzar d'una vegada per totes el drama del sensellarisme a casa nostra

La pel·lícula comptarà amb actors professionals però també ex sense sostre que donaran un punt de realisme a la ficció | Juan Lemus

Les xifres parlen per sí soles. La Fundació Arrels estima que, només a la ciutat de Barcelona, hi ha 3.000 persones sense llar. D'aquestes, 870 dormen al carrer. El 90% són homes, el 10% dones. El 44%, porta més de 3 anys en aquesta situació. Durant els anys de crisi més pronunciada, de 2008 a 2013, el fenomen es va incrementar un 47%. S'estima que a tota Espanya, podria haver-hi més de 40.000 persones sense sostre.

Són aquestes xifres, i tots els prejudicis que cauen sobre els i les sense sostre, el que ha propiciat que els guionistes i directors Xesc Cabot i Pep Garrido, guardonats amb el Premi del Públic al Festival In-Édit 2013 pel seu llargmetratge documental *Bustamante Perkins*, es llancesin amb passió a idear i materialitzar la ficció *Sense Sostre*.

«Prejudicis com pensar que l'alcoholisme d'aquestes persones és voluntari, que són al carrer perquè volen o que la seva família ha trencat amb ells, són tres biaixos molt habituals que la societat associa als sense sostre. I res més lluny de la realitat: l'alcoholisme és una malaltia i en molts casos, una eina per suportar i fugir del carrer; no tenir llar és sovint una acumulació de dissorts

com la pèrdua de feina, el trencament d'una relació, l'aparició d'una malaltia mental...; i són sovint els mateixos sense sostre qui decideixen trencar amb la família, per la vergonya que senten de la seva situació', explica en Pep Garrido. «I el pitjor és la soledat. Tots els sense sostre comencen el seu relat de la mateixa manera: som invisibles», conclou el codirector Xesc Cabot.

Un moment de la gravació del 'teaser' de la pel·lícula Foto: Juan Lemus

El munt de xifres i motius han fet veure a aquests cineastes que *Sense Sostre* és necessària: «per visibilitzar una realitat que també és nostra, per remoure consciències, per començar a fer possible una societat lliure de sensellarisme», tanca en Pep.

El film porta gestant-se des de 2016: els directors, amb la seva productora audiovisual Atiende Films, s'han associat amb en Norbert Llaràs, d'Alhena Production (*Nada S.A.*, *Matar a Dios*, *Viure als Pirineus...*), què en portarà la producció executiva. «Conec a en Xesc i en Pep de fa uns anys: vaig tenir la sort d'acompanyar-los en la producció del seu primer curtmetratge *Mater* i des d'aleshores els he anat seguint des del convenciment que són cineastes amb un alt nivell moral i intel·lectual. I els estic agraït per haver-me permès acompanyar-los en aquest projecte que dona tant de sentit a la nostra feina», comenta en Llaràs.

A l'actualitat, ja existeix guió de la pel·lícula: serà la història de Juan, un sense sostre que decideix abandonar la seva rutina d'alcohol i violència als carrers de Barcelona per emprendre un viatge sobrehumà cap a un destí que només ell coneix.

'Sense sostre' pretén ser un referent en el debat sobre la realitat del sensellarisme a Catalunya Foto: Juan Lemus

El personatge ha nascut del relat, anècdotes i vivències de tots els ex sense sostre i persones implicades en la resolució del fenomen que s'han entrevistat, gràcies a la col·laboració d'entitats que lluiten contra el sensellarisme com són la Fundació Arrels, Suara Cooperativa i el Centre d'Urgències i Emergències Socials de Barcelona.

La major part de l'equip artístic ja està tancat: l'actor català Boris Ruiz interpretarà el protagonista principal, en Juan; mentre que la Geraldine i l'Oona Chaplin -en una referència clara al sense sostre més famós de la història, en Charlot de *City Lights*- interpretaran la família del protagonista. A més, un seguit d'ex sense sostre i actuals voluntaris de la Fundació Arrels participaran al projecte, aportant veritat i realisme a la ficció.

D'aquesta manera, la pel·lícula pretén hibridar documental i ficció, però sense renunciar a integrar elements màgics o irracionals. «La cita de Paul Éluard, '¿existeixen altres móns, però estan en aquest', ens serveix de far per abordar la condició de *homeless*. De fet, molts dels ex sense sostre amb els que hem parlat ens insistien en que si fèiem una pel·lícula sobre la seva experiència, hauria de ser de terror», ens matisa en Xesc.

Un moment de la gravació del 'teaser' de la pel·lícula Foto: Juan Lemus

Ara el projecte arriba a una de les seves fases més importants: del 27 de febrer al 4 d'abril la pel·lícula entra en campanya de micromecenatge per recaptar 30.000 euros, indispensables per al lloguer de la càmera i del material elèctric i d'il·luminació, eines indispensables per realitzar la pel·lícula. A més, amb la campanya es pretén viralitzar al màxim la realització de la pel·lícula, que es rodarà al novembre d'enguany, i començar a crear consciència de la problemàtica. «Volem que *Sense Sostre* no es quedi en una simple pel·lícula estrenada al 2018; volem que sigui un dels referents en sensellarisme al nostre país, que faci que la gent en parli, que la gent actuï, que tots plegats, treballem per resoldre un problema que ens pertany a tots», sentència en Pep. Que així sigui.